

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/787/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313211017
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313211017.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s. r. o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, IČO 25 117 483, Česká republika právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti odporcovi B. Y., narodenému XX.XX.P., bytom N. XX, Z., zastúpeného Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, Kancelária Banská Bystrica, Trieda SNP 75, v konaní o zaplatenie 94.091,15 Kč s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/57/2013 - 132 zo dňa 25. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku o splatnosti pohľadávky navrhovateľa 72.035,50 Kč s príslušenstvom v lehote 2 rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, z r u š u j e a v tomto rozsahu vec vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 72.035,50 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.478,-Kč od 19.12.2008 do 05.01.2009, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.941,-Kč od 19.04.2009 do 19.10.2009, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.941,-Kč od 19.05.2009 do 19.10.2009, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.941,-Kč od 19.06.2009 do 19.10.2009, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.941,-Kč od 19.07.2009 do 19.10.2009, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.941,-Kč od 19.08.2009 do 19.10.2009, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.941,-Kč od 19.09.2009 do 19.10.2009, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 72.035,30 Kč od 20.10.2009 do 01.10.2010, vo výške 7,75 % ročne zo sumy 72.035,30 Kč od 02.10.2010 do zaplatenia, to všetko v lehote dvoch rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, titulom plnenia zo zmluvy o úvere č. 3599519813 uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 70.000,-Kč. Vzhľadom na to, že odporca čerpal finančné prostriedky, ktoré nevrátil riadne a včas v súlade so zmluvou, vyzval právny predchodca navrhovateľa odporcu na zaplatenie dlžnej čiastky najneskôr do 19. 10. 2009 a v prípade, ak tak neurobí, stane sa splatným celý dlh. K zaplateniu dlžnej čiastky nedošlo. Následne zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.09.2010, ktorú uzatvorila spoločnosť Česká spořitelna a. s. s navrhovateľom, prešla predmetná pohľadávka na navrhovateľa. Keďže okresný súd nepovažoval námietku premlčania vznesenú v konaní odporcom za dôvodnú, zaviazal ho na zaplatenie vyššie uvedenej sumy aj s príslušenstvom. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol.

K splatnosti pohľadávky okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol: „Vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu, ktorý je v súčasnej dobe nezamestnaný a práceneschopný, ako aj vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa, že by súhlasil s takým splátkovým kalendárom, aby bola dlžná suma zaplatená do 2 rokov, súd umožnil odporcovi zaplatiť dlžnú sumu v lehote 2 rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia“.

O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle ust. § 142 ods. 3 O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, a to v časti, v ktorej súd povolil odporcovi uhradiť priznanú sumu s príslušenstvom do dvoch rokov od právoplatnosti rozsudku z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.. Okresnému súdu vytýkal, že tento sa nesprávne vysporiadal so súhlasom navrhovateľa na povolenie splatiť dlžnú sumu do dvoch rokov. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu je ochotný pristúpiť k povoleniu uhradiť dlžnú sumu do dvoch rokov, avšak vo forme splátkového kalendára, ktorý by určil výšku mesačnej splátky práve tak, aby bola dlžná suma v celosti zaplatená do dvoch rokov. Navrhovateľ sa preto nestotožnil s rozhodnutím súdu v takom znení, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, nakoľko je zrejmé, že s takto formulovaným odkladom uhradenia dlžnej sumy navrhovateľ nikdy nesúhlasil, preto považuje rozhodnutie v tejto časti za neodôvodnené a arbitrárne. Spôsobom, akým rozhodol okresný súd o splatnosti jeho pohľadávky, sa dostal navrhovateľ do situácie, ktorá zjavne znevýhodňuje jeho postavenie, nakoľko pri takto nastavenom odklade povinnosti uhradiť dlžnú sumu bez uloženia povinnosti uhrádzať ju v mesačných splátkach určitej výšky, je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý. Navyiac, týmto spôsobom neustále narastajú aj odporcovi úroky z omeškania, čím sa zvyšuje samotná výška pohľadávky. Zdôraznil, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, na základe akých dôkazov súd posudzoval zárobkové a majetkové pomery odporcu, preto v tejto časti možno považovať rozhodnutie o povolení splátok za nepreskúmateľné. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku v časti zaplatenia sumy 72.035, 50 Kč s príslušenstvom v lehote dvoch rokov od právoplatnosti rozsudku zmenil tak, že odporcu zaviazal na zaplatenie priznanej dlžnej sumy v súlade s § 160 ods. 1, veta druhá O. s. p., a teda, ak by sa preukázalo, že je na strane odporcu odôvodnené povolenie plnenia v mesačných splátkach, tieto prizná v takej výške, aby súdom priznaná istina pohľadávky bola odporcom uspokojená v lehote do dvoch rokov od právoplatnosti rozsudku.

Zástupca odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a vec správne posúdil, keď povolil odporcovi uhradiť peňažnú sumu do dvoch rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku. Odporca poukázal na svoj dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, ktorý trvá od 20. januára 2014, ktorú skutočnosť odporca predniesol v priebehu súdneho pojednávania. Napriek tomu, že si je vedomý svojho dlhu, jeho zdravotný stav mu v súčasnosti neumožňuje nájsť si trvalé pracovné miesto. Má však za to, že jeho situácia sa zlepší a po ukončení liečenia sa mu podarí uplatniť na trhu práce a nájsť si tak adekvátne zamestnanie, umožňujúce uspokojiť dlh s príslušenstvom v súdom uloženej lehote. Ak by bol odporcovi určený splátkový kalendár, dostal by sa do omeškania, čím by mu bolo znemožnené uhradiť svoj dlh. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom ako aj dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok v časti prvého výroku o splatnosti pohľadávky navrhovateľa 72.035,50 Kč s príslušenstvom v lehote 2 rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p. zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov :

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súdom môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prejednávanej veci ide o také konanie, v ktorom je podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Navrhovateľ v odvolaní nenamietal opodstatnenosť uplatňovaného nároku čo do základu a výšky a nespochybnil ani vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia pokiaľ ide o výrok, ktorým bol jeho návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý. Odvolací súd sa preto zaoberal len vyššie uvedeným aspektom odvolania navrhovateľa, teda otázkou, či existujú dôvody na to, aby odporcovi bolo umožnené uhradiť navrhovateľovi priznanú istinu s príslušenstvom v dlhšej lehote ako je upravená v ust. § 160 ods. 1 O. s. p., teda v dlhšej lehote, než do troch dní od právoplatnosti rozsudku, resp., či nie je dôvodné umožniť odporcovi uhradiť navrhovateľovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach.

Okresný súd splatnosť priznanej istiny s príslušenstvom odôvodnil bez odkazu na právnu normu a bez vykonania dokazovania konštatoval, že : „vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu, ktorý je v súčasnej

dobe nezamestnaný a práceneschopný, ako aj vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa, že by súhlasil s takým splátkovým kalendárom, aby bola dlžná suma zaplatená do 2 rokov, súd umožnil odporcovi zaplatiť dlžnú sumu v lehote 2 rokov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia“. Z uvedeného odôvodnenia však nie je zrejmé, či okresný súd odporcovi umožnil dlh zaplatiť v dlhšej lehote, ako mu umožňuje ust. § 160 ods. 1 (do troch dní od právoplatnosti rozsudku), teda až 2 roky od právoplatnosti rozhodnutia alebo, či skutočne prihliadal na vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý súhlasil „so splátkovým kalendárom“, aby bola dlžná suma zaplatená do dvoch rokov, čo je ale v rozpore so samotným znením výroku o splatnosti dlhu. Odôvodnenie rozhodnutia o paričnej lehote zo strany okresného súdu neobsahuje žiadne hodnotiace úvahy, či myšlienkové postupy, na základe ktorých dospel k záveru, že je dôvodné aplikovať ust. § 160 ods. 1, veta prvá, O. s. p. o umožnení zaplatiť odporcovi dlh v lehote dlhšej ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, resp. v splátkach. Navyiac z odôvodnenia vôbec nevyplýva, na základe akých skutočností, najmä listinných dôkazov okresný súd vychádzal, ak dospel k skutkovému zisteniu, že odporca je t. č. nezamestnaný a práceneschopný.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu musí dať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci.

Občiansky súdny poriadok minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku stanovuje v § 157 ods. 2, podľa ktorého ustanovenia, súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Citované ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. (týkajúce sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) treba z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, ods. 26) vykladať a uplatňovať tak, že aj rozhodnutie o paričnej lehote musí vo svojom odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo založené. Teda aj v rámci tohto rozhodnutia je potrebné, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné.

Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetné rozhodnutie okresného súdu v časti výroku o splatnosti pohľadávky navrhovateľa uvedené atribúty nespĺňa.

Keďže vydanie rozhodnutia neobsahujúceho dostatočné odôvodnenie možno považovať za odňatie možnosti účastníka konať pred súdom a nedostatok dôvodov zároveň robí rozhodnutie v inštančnom postupe nepreskúmateľným pre jeho neurčitosť, neostávalo odvolaciemu súdu iné, len napadnutý rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku o splatnosti pohľadávky navrhovateľa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V tomto rozsahu bola vec zrušená i v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p., nakoľko okresný súd nevykonal za účelom zistenia sociálnej situácie odporcu žiadne dokazovanie, teda nedostatočne zistil skutkový stav, aby mohol konštatovať, že u odporcu sú splnené podmienky pre umožnenie aplikácie ust. § 160 ods. 1 O. s. p..

Úlohou okresného súdu bude preto v tomto rozsahu opätovne vykonať dokazovanie za účelom zistenia sociálnej situácie odporcu a v prípade, ak bude mať v zmysle ust. § 160 ods. 1 O. s. p. za to, že jeho osobné, sociálne a majetkové pomery umožňujú použitie výnimky zo zákonnej zásady zaplatiť dlh do troch dní od právoplatnosti rozsudku, rozhodne v súlade so zákonom o splatnosti pohľadávky, prípadne, ak umožní odporcovi vykonať peňažné plnenie v splátkach, odôvodní aj ich výšku a podmienky zročnosti, aby spĺňali kritériá primeranosti splátok jednak vzhľadom k povahe prejednávanej veci, k výške priznaného nároku, ako aj k osobným pomerom odporcu. Zároveň sa okresný súd vysporiada s

námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní ohľadne neprimerane dlhého odkladu splatnosti jeho pohľadávky.

Vo zvyšku, teda v častiach, v ktorých rozsudok okresného súdu nebol napadnutý odvolaním, teda vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 72.035,30 Kč spolu s príslušenstvom (v poradí prvý), výrok, ktorým v prevyšujúcej časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý (v poradí tretí), ako aj výrok o trovách prvostupňového konania (v poradí tretí), zostávajú podľa § 206 ods. 3 O. s. p. nedotknuté.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvého stupňa v novom rozhodnutí rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania ako aj konania, ktoré prebehne na prvostupňovom súde po zrušení veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.